

ellokal ep olmud meeit peas ; sepärrast sa
ehmatasid, ja püür sid temma kimpust peä-
sed. — Nüüd wötta ükskord möttelda,
kuida olleks so meeist olmud ; kui sa nenda
tükki kahhelünnne nisuguste elokade kimp-
po olleksid sattunud ? Mis sa kül arvad ?

Noor Mees. Edda meeist ma tah-
haksin kül näbba, kelle süddaa sesugguscs
kimpus arraks ei lähhaks.

Josep. Ja ommete sa pannid immeks,
et minno süddaa arraks läks ! Ehk arvad
sa wahhest joobnud innimes sel ennam meeist
peas ollewad kui kartul ? — Väga ütle
mulle ommete, mis verriised vermed need
on, mis so silmändus on ? — Missist need
se patro omma küsibega kiskus, kellega sa
kimpus ollid ? ja kui ei olmud ommete meeit
kül peas, temma kimpust lahti peäsed a
ma et ta sulle olleks voind uue tehha ?

Se noor mees punnetas silmst kui üle
punnane lallew ; yötas äkkijelt ümber, ja
läks

läps körwale. Gest se olli üks neist kahhest
mehhist, kes minnewal pühhapäwal ülbue-
ses ja joobnust peast teisega olli kartusse
sattunud ; ja nüüd ollid künne vermed veel
temma silmis nähtavad. — Keik inni-
messed naersid nüüd täiesi körrist, et Josep
sedda ninnatarka poissi est nenda olli koos-
pole juhhatand. Väga Josep ütles : „Söbs
„brad, õrge naerje sedda noort meeist ka
„wägga paiko ! temma on kül nühheldud
„kelle häbbi läbbi, mis minna temmale
„ollen teinud, ja nende vermede läbbi,
„mis temma silmis, temma rummalussest
„tunnistarvad. Ja se on veel üks hea
„tunnistus temmast, et ta süddaa veel häb-
„beneb. Nüüd ollen minna julge, et ta
„eddespiddi tödest ennast hoiab, siia jomisse
„läbbi ennast meletumaks farropviaks
„muutmast.” —

(Teine Vägga tullevat aastal.)